

ועד"ז בנוגע לבנ"י, שאף שיציאתם ממצרים - עוד לפני מ"ת - היתה בגלל ש"בנים אתם לה' אלקיכם"<sup>31</sup>, "בני בכורי ישראל"<sup>32</sup>, והרי השייכות של אב ובן היא גדולה ביותר, מ"מ, קודם מ"ת היו הקב"ה ובנ"י כמו אב ובן שכל א' הוא מציאות בפ"ע - כמבואר בלקו"ת<sup>33</sup> ש"הבן נלקח ממוח האב ונפרד ממנו אח"כ", ולכן "יש בן שאין לו מס"נ, וגם אינו מחויב ע"פ הדין, כי חיך קודמין<sup>34</sup>, ואבידתו ואבידת אביו אבידתו קודמת כו"<sup>35</sup>, וזה מחמת שהוא נהי' מהות בפ"ע".

ורק לאחר ש"במ"ת בטלה הגזירה, ונפעל החיבור של עליונים ותחתונים, שעליונים ירדו למטה ותחתונים יעלו למעלה, עד שיהיו מציאות אחת - אזי יכולה להיות "השכינה שורה בישראל".

וזהו הטעם שקורין פרשת בהעלותך לאחר זמן מ"ת - כי, דוקא לאחר שנפעל במ"ת החיבור דעליונים ותחתונים, ובאופן ד"ואני המתחיל"<sup>29</sup>, גילוי מלמעלה, אזי "וידבר ה' אל משה לאמר" - גילוי מלמעלה - "דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות גו"<sup>36</sup>, שזהו ג"כ בבחי' מלמעלה למטה, כמבואר בלקו"ת<sup>37</sup> יתרון מעלת אהרן על מעלת ומדרגת אברהם אבינו, שבחי' אברהם אבינו היא מלמטה למעלה, ובחי' אהרן היא מלמעלה למטה.

ד. ויש להוסיף בביאור דיוק הלשון "השכינה שורה בישראל" - "שכינה" דוקא:

ידוע שהחיות האלקי שמחי' את העולם - כח הפועל בנפעל - הוא הדרגא התחתונה שבספירת המלכות (חיצוניות המלכות), ואילו מדריגת "שכינה" היא דרגא נעלית שבספירת המלכות (פנימיות המלכות)<sup>38</sup>, וזהו הדיוק ש"השכינה שורה בישראל", שזוהי דרגת האלקות שלמעלה מהעולם.

וזהו החידוש שנפעל במ"ת - לא רק בנוגע לכח הפועל בנפעל, אלא "שהשכינה שורה בישראל", בחי' שכינה דוקא.

והענין בזה:

גם ע"פ חקירה בשכל אנושי, יכולים להוכיח, שכיון שאין דבר עושה את עצמו<sup>39</sup>, הרי בהכרח לומר שישנו בורא שמהוה ומחי' אותו. וא"כ, הרי גם קודם מ"ת לא הי' העולם מנותק ("אָפּגערִיסן") מהקב"ה. ובפרט ע"פ המבואר בתניא<sup>40</sup> פירוש הבעש"ט [שמיוסד על מ"ש במדרש תהלים<sup>41</sup>] על הפסוק<sup>42</sup> "לעולם הוי' דברך נצב בשמים", ש"דברך שאמרת יהי רקיע בתוך המים וגו', תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע השמים .. וכן בכל הברואים שבכל העולמות .. ואפילו ארץ הלזו הגשמית כו'".

וכפי שממשיך ומבאר<sup>43</sup> "תשובת המינים וגילוי שרש טעותם הכופרים בהשגחה פרטית ובאותות ומופתי התורה, שטועים בדמיונם הכוזב שמדמין מעשה ה' עושה שמי' וארץ למעשה אנוש ותחבולותיו .. אך טח מראות עיניהם ההבדל הגדול שבין מעשה אנוש ותחבולותיו שהוא יש מיש .. למעשה שמים וארץ שהוא יש מאין .. שבהסתלקות כח הבורא מן הנברא ח"ו ישוב הנברא לאין ואפס ממש, אלא צריך להיות כח הפועל בנפעל תמיד להחיותו ולקיימו כו'".

אמנם, לפני שענין זה נתפרש ע"י הבעש"ט<sup>44</sup>, ולפני שנאמר במדרש תהלים, ועאכו"כ לפני מ"ת - לא הי' הדבר בגלוי, ולכן הי' מקום לטעות המינים כו', אפילו מבנ"י, ועאכו"כ מאומות העולם; וע"י מ"ת - כפי שנתגלה במדרש תהלים ונתפרש ע"י הבעש"ט - נפעל שענין זה יהי' בגילוי.

וש"נ.

(39) ראה חובת הלכבות שער היחוד פ"ה.

(40) שעהיחזה"א בתחלתו.

(41) ראה לקו"ת אחרי כה, ג.

(42) תהלים קיט, פט.

(43) פ"ב.

(44) ראה גם תורת מנחם - התוועדויות ח"ו ריש ע' 162.

וש"נ.

(31) פ' ראה יד, א.

(32) שמות ד, כב.

(33) דרושי ר"ה סב, ד.

(34) ב"מ סב, ב.

(35) שם לג, א.

(36) ריש פרשתנו.

(37) ריש פרשתנו (כט, ג ואילך).

(38) ראה גם תורת מנחם - התוועדויות ח"ב ע' 192 ואילך.